שהרציא ולד ראשו חוץ לפרוחדור . אבל בפרוחדור עצמו טהורה דלא חשוב כבחוץ ואם תאמר והא אמר לעיל בפ"ק (דף יז:) דם שבמעת בפרוחדור ספקו טמא ויש לומר התם ספק טמא כטילא לחוץ ושוב יש לחלק בין (דם) לידה לדם נדה ות"ל דברים כהמה המקשה (חולין דף סח.) ובפרק יש בסור (נכורות דף מו:) עביד לריטותא הא דתניא דרלשו כיטר בחוסו ובבהמה דלא תנא בהמה משום דליש לה פרוחדור אבל אבה דאיש לה פרוחדור אימת לא ומאי נפקא מינה במאי דאיש לה פרוחדור כיון דבעינן שיוציא ולד ראשו חוץ לפרוחדור כדמשמע סכנא ויש לומר דפרוחדור דהתם לא הוי כי האי דהכא דהתם קרי פרוחדור לשובי הירכים שמהכסה בהן ראשו של ולד וה"ל דלא חשיב כיטר וכן פירש שם בקונטרס :

וכדרב אושעיא ט'. דילא ראשו חוץ לפרוחדור הוי כיטר ומלמיה דרב אושעיא איתמר אהא דפריך בבהמה המקשה (חולין שב. ופס) נבי אבה שמת שובכה בתוך מעיה ונעבה מיה בשובר ממאה ואמאי ממאה הא טומאה בלועה היא ומאמי רב אושעיא כו' מימה אמאי נקט ראשו למשום דהוי כיטר כדמשמע הכא אפילו אינו יחו גמי ממאה אחה שבעבה בו לא הסיקנו דהא מו לא טומאה בלועה היא ויש לומר דגזרת הכתוב הוא דלא מטמא עד שיהא כיטר כדברים התם רבי שמעאל על פי הדה לאוליא עובר שבמעי אמו והשתא אימא (ג) דבמי התם מאי מעמא דרבי שמעאל אמ"ש שמעמא משום דהא טומאה בלועה היא אינו אינו אלא מדרבנן עד שיצ